

[Johannes Lou.]

jeg sige med den socialdemokratiske Ordfører, at man bør fare med Lempe. I Djursland ved vi alle sammen, hvorledes det begyndte fra Lægernes Side, det var den hellige Ild, den, som ogsaa den socialdemokratiske Ordfører talte om, der førte til den første Familiepleje. Og hvad det drejer sig om paa Fyn, er at faa den rigtige Mand til at lede Familieplejen. Det konservative Folkeparti er en stor Ynder af, at Familieplejen bliver forsøgt, og ogsaa med Hensyn til dette Formaal kan det give Lovforslaget sin Billigelse. Der er jo det ved Familieplejen, at den har en i denne Tid særdeles tiltalende Egenskab: sin Billighed. Baade i Bemærkningerne til Lovforslaget og i Ministerens Fremstilling nævnes der Tal som 9 000 Kr. det ene Sted og 3 000 Kr. det andet Sted, og dette Tal viser jo en Billighed af den anden Verden. Men her maa man huske, at i det Øjeblik man gennemfører denne Billighed, vil man nødvendigvis ogsaa komme til at fordyre de tilbageblivende Sindssygehospitaler, idet der fra disse vil blive draget en stor Del af de Mennesker, der kan udføre et personligt Arbejde og herigennem er med til at billigere Hospitalernes Drift.

Den socialdemokratiske Ordfører kritiserede Omgivelserne ved Hvedholm. Jeg forstaar ikke rigtig, om det er en rent fængselsagtig Indhegning, det ærede Medlem mener der skal være om vore forskellige Sindssygehospitaler. Jeg har ikke selv set Hvedholm, men de, der har meddelt mig noget om det, siger, at netop Parken og de smukke Omgivelser i allerhøjeste Grad vil være egnede for et saadant Hospital. Men jeg maa i øvrigt med Hensyn til vore Sindssygehospitaler sige, at det undrer mig noget, at de gamle Tugthuse, gamle Ventesale og gamle Slotte, som er den Form for Sindssygehospitaler, vi i dette Øjeblik har, fraregnet det ualmindelig smukke Sindssygehospital ved Nykøbing — at saadanne Tugthuse, Ventesale og Slotte alle er egnede for vore sindssyge. Men i saa Henseende har de, der har speciel Forstand paa Bygningsvæsen, taget deres Parti og sagt god ogsaa for Hvedholm Slot. Det rent bygningstekniske skal jeg ikke komme ind paa, Finansudvalgets bygningstekniske Medlemmer fra dette Ting har jo set paa det, og man forstaar, at der ikke er særlige Indvendinger at gøre mod denne Side af Sagen.

Det konservative Folkeparti kan gaa ind paa hele den økonomiske Basis, og naar vi skulde udtrykke os om selve Prisen, ja,

saa maa vi erkende, at Ministeren paa dette Felt har opnaaet et særdeles godt Resultat.

Hvad Familieplejen angaar, har jeg sagt, at det vil være rigtigt at fare med Lempe, men kan den udvikles, vil det betyde uendelig meget i Retning af Billighed for vore sindssyge, og vi kan derfor ogsaa paa dette Punkt anbefale Lovforslaget.

Hvad det Formaal angaar at afhjælpe den store Pladsmangel, ja, da havde vi jo haabet, at dette Forslag var blevet Ministerens reelle og eneste Svar paa det skarpe Angreb, som han i November Maaned rettede mod Sindssygelægerne, og selv om maaske et Hospital i København kan være paa sin Plads, maa vi tilraade den størst mulige Varsomhed med at gaa til yderligere Udbygninger af vore Sindssygehospitaler.

Vore Sindssygelæger har jo været meget ivrige efter at give Befolkningen Oplysninger om Forholdene i Danmark og har beskrevet dem som meget mørke. Lige da Diskussionen om hele Sindssygespørgsmaalet var ved at slutte, rejstes der jo i Helsingborg et nyt stort og smukt Sindssygehospital, som vore Sindssygelæger var ovre at se paa, og vi ved, at de kom begejstrede hjem og rettede en skarp Kritik mod Forholdene herhjemme i Sammenligning med Forholdene i Sverige. I Ministerens getagne Gange omtalte Tale gjorde han Rede for, hvorledes han mente Forholdet var mellem Sverige og Danmark med Hensyn til Om sorgen for de sindssyge, og jeg var naturligvis glad ved den Forklaring, han dér gav os. Men jeg blev slaaet med Forfærdelse, da den samme Overlæge, som i en Meddelelse fra denne store Indvielse fremhævede Forholdene i Sverige, ganske aabent overfor Ministeren erklærer, at han er fuldt vidende om, at Forholdene med Hensyn til de sindssyge er bedre i Danmark end i Sverige. Det er den Slags vildledende Oplysninger fra Sagkundskaben, som Befolkningen Gang paa Gang er udsat for, og som gør Spørgsmaalet i det hele saa svært at løse.

Lovforslaget, saaledes som det foreligger, kan vi i og for sig gaa med til, for den Sags Skyld ogsaa uden Udvalgsbehandling, da baade det bygningstekniske og det økonomiske er i Orden, men den fra Sindssygelægernes Side rejste meget skarpe Kritik gør, at et Udvalgsarbejde maa finde Sted, og under et saadant Udvalgsarbejde maa vi have det Spørgsmaal om vore sindssyge, som i denne Tid paa mange forskellige Maader rejses, taget op til en alvorlig alsidige Drøftelse med Opgivelse af de rigtige Forhold, med Opgivelse af de Veje, som Befolkningen kræver vi skal gaa i Fremtiden.